

OBSAH

- 3.....ÚVODNÍKA JE TO TU (M. DRGOŠOVÁ)
- 4.....DROBNÍČKY - SPRAVODAJSTVO
- 5AKTUALITY - NÁZORY
- 5.....ĎALŠIA PÁRTY NA ŠKOLE (V. VÁVROVÁ)
- 5POZÉRI VS. INTELEKTUÁLI (M. DRGOŠOVÁ)
- 6HAMLETOVSKÁ OTÁZKA (Š. KOHÁRI)
- 7MAKROSPOVEDNICA
- 7SPOVEDALI SME PÁNA RIADITEĽA
- 9PROFESORKY MESIACA (P.P. PANGRÁCOVÁ, P.P. SALAYOVÁ)
- 11 AMERIČANKIN ODCHOD Z NÁŠHO GYMNÁZIA
- 12 KDE BOLI NAŠI REPORTÉRI
- 12 ŠTÚROVO PERO 2008, ZVOLEN (M. DRGOŠOVÁ)
- 13 LONDÝN (K. ZUBRICZKÁ, Ľ. PETERGÁČOVÁ)
- 14 KRAKOW - OSVIENČIM - VIELIČKA (A. VARGOVÁ)
- 15 1. SLOVENSKÉ GYMNÁZIUM V REVÚCEJ (V. VÁVROVÁ)
- 16 UMENIE & UMENIE
- 16 PIESNE MESIACA (S. BURČÍKOVÁ)
- 17 MÓDA: AKO UKÁŽEŠ, ČO JE V TEBE (D. BENEDIKTIOVÁ)
- 18 - 19 RECENZIE RAZ AJ V PEKLE VYJDE SLNKO (K. PODEŠOVÁ)
- PORTRÉT DORIANA GRAYA (K. KOČÁROVÁ)
- LISTY Z ONOHO SVETA (J. PÁSZTOROVÁ)
- 20 LITERÁRNA OZVENA HEURÉKY
-TORTOVÁ VOJNA, SMUTNÁ.....VERONIKA TRNEČKOVÁ
20.BRATSTVO (NE)VĽKOV (J. PÁSZTOROVÁ)
- 21 SMUTNÁ (V. TRNEČKOVÁ)
- 21 SLOVENSKO (D. KOŠŠÚTHOVÁ)
- 21 MOJA DEDINKA (E. BARTÓKOVÁ)
- 22 TORTOVÁ VOJNA (V. TRNEČKOVÁ)
- 22 OBEŤ LÁSKY (B. AMBRÚŽOVÁ)
- 22 KRESBIČKY (K. FOLDEŠOVÁ)
- 23 ZÁBAVA
- 23 VESELÉ VTIPOVISKO
- 24TAJNIČKA
- 24 KOMIX, SUPERNEMEHLO
- + PRAKTICKÁ, VYBERATEĽNÁ PRÍLOHA:
- 25TIPY NA LETO - NEVIETE ČO V LETE?
- 26 FESTIVALY

...a je to tu!

Vonku štebocú vtáčiky, slniečko sa na nás usmieva a hádam každému chodí po rozume leto, kamaráti, kúpalisko...

No nepredbiehajme!

Hoci je pravda, že maturanti nám už dali posledné zbohom a ich stredoškolské časy definitívne skončili. Oni majú právo užívať si prázdniny. Veď taká maturita dá riadne zabrať.

Pred nami sú ešte posledné písomky, ktoré určite okorenia naše známky tak, aby bolo čo opravovať. Je ťažké sústrediť sa na učenie, ak vám za oknom čvirikajú vrabce a počasie vás samo ťahá von. Občas sa však treba zaprieť a dotiahnuť tieto posledné školské dni do konca.

Nech vysvedčenie stojí za to.

Druhákovi (teda aj mňa) čaká predčasny „dovolenkový“ týždeň. Bude to zrejme najlepšia akcia roka - plavecký v Egri. Predpokladám, že sa všetci vrátíme spálení a poriadne vyžmýkaní vodou (samozrejme to bude stáť za to). Veď každý tím prejde J

Približne po klasifikačnej nastane obdobie zhonu a upratovania. Ako to už určite poznáte, nadíte čas prehrabať skrinky, poličky a všetky zákutia, aby pánovi profesorovi Šlosárovi pri odovzdávaní nechýbala ani jedna knižka. V triedach sa budú odstraňovať škody, ktoré sa akousi náhodou napáchali počas školského roka.

V posledné dni nás ešte za odmenu čakajú výlety. Dúfam, že aj vy ste si našli to pravé a zabavíte sa J Dva dni so svojimi spolumučníkmi a potom nadíte už dlho očakávaný deň. Áno, presne tak. Vysvedčenie! Amnestia, po nej úžasné leto a dva mesiace ničnerobenia... Prajem krásne prázdniny plné zážitkov, čo najmenej zranení a aby ste sa vrátili oddýchnutí a plní síl... J

S pozdravom Michaela Drgošová

REDAKCIA

šéfredaktorka: Michaela Drgošová

redaktori: Denisa Benediktiová, Simona Burčíková, Denisa Benediktiová, Katarína Kočárová, Andrea Oroszová, Jana Pástorová, Anita Vargová, Veronika Vávrová

kresby: Kinga Földesová, Karolína Podešvová, Veronika Trnečková

pedagogická spolupráca: Mgr. Štefan Kohári

vydáva: Gymnázium P. J. Šafárika, Akademia Hronca 1, Rožňava - 048 01

Drobničky

V HLAVNEJ ÚLOHE ČERNOCH

Určite poviem za každého z vás, že deň v divadle bez učenia patrí k tým pozitívnejším. Takýto deň sa zrealizoval 30. 3. 2009, keď sme sa zúčastnili anglického divadla Košiciach. Už podľa názvu, Obraz Doriana Graya, bolo jasné, že pôjde o niečo seriózne. My len môžeme dúfať, že nám to niečo dalo, že sme znova o niečo múdrejší. Dúfam, že o takéto akcie nebude v blízkej budúcnosti núdza. (viac na s.17, K.K.)

NEBOLO TO O VÍTAZSTVE

Ako každý rok, ani tento nebol výnimkou. Študenti z rôznych kútov Slovenska sa 24. - 25. 4. 2009 zbíhali v krásnom meste Zvolen, kde sa konalo vyhodnotenie najlepšieho školského časopisu za rok 2008. Videli sme množstvo naozaj kvalitných prác, veľa sme sa naučili a sme o množstvo zážitkov skúsenejší. Už teraz sa pripravujeme na budúci ročník a naša redakčná rada dúfa, že sa náš časopis umiestni. (viac - s. 12, M.D.)

POZNÁVACÍ ZÁJAZD

V dňoch 13.-14.5.2009 absolvovali študenti 1.A, 2.A, 3.A a septimy návštevu našich severných susedov. Poznávací zájazd zorganizovali vyučujúce dejepisu - p.p. Hudačeková, p.p. Kosková a p.p. Pangráčová. Krakow, bývalý koncentračný tábor Osvienčim a soľná baňa vo Vieličke sa nachádzajú len niečo cez 100 km od hraníc a sú vyhľadávané turistami z celého sveta. (viac na s. 14, A.V.)

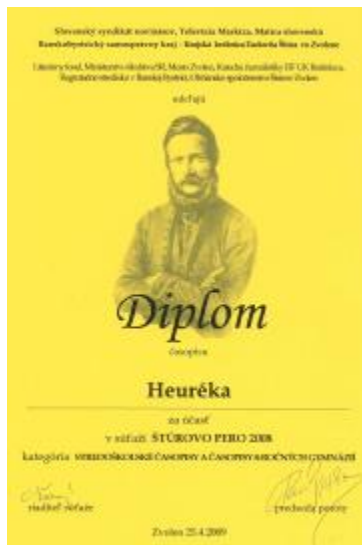
LONDÝN

V dňoch 21.-26.5.2009 spoznávali študenti nášho gymnázia hlavné mesto Anglicka – Londýn. Zájazdu do tohto známeho veľkomesta sa zúčastnili žiaci kvinty, septimy, 1.A a 3.A triedy pod vedením p. prof. Gallovej. (viac na s. 13, K.Z. a Ľ.P.)

NAKONIEC BOLA VYVOLENÁ

Tohtoročný deň práce som oslávila ako každý rok - ničnerobením. No bolo to cíelené, pretože som sa musela psychicky a fyzicky (teda hlasivkovo) pripraviť na večer, na koncert známej hudobnej skupiny Desmod.

Kuly si dal načas, no ani hodinové meškanie nikoho neodradilo, keď sme mohli čakať hodinu v rade na označkovanie ružovým pásikom, prečo si nepočkať ďalšiu hodinu naňho? Oplatilo sa. Vybehol na pódium a jeho hlas sa šíril po celom futbalovom ihrisku. Zazneli tie najznámejšie piesne, či už z nového albumu, alebo prvotiny tejto skupiny. Už po prvých pätnástich minútach som však prišla na to, že druhý deň to s mojimi hlasivkami nebude bohviečo. Dúfam, že sme naňho urobili dojem, snažili sme sa. Tlačénica okolo pódia bola pre človeka s klaustrofóbiou niečo nepredstaviteľné. Po vyše hodinovom koncerte prišlo to najlepšie, pieseň Vyrobená pre mňa, ktorá chytila za srdce asi každého účastníka koncertu. S nádejou sme dúfali, že sa nám pred Kulyho odchodom podarí získať nejaký ten autogram, no márne, asi bol veľmi zaujatý rožňavskými médiami, ktoré ho prenasledovali dokonca aj do ich stanu. Škoda, možno nabadúce si nájde čas aj na rozhovor do našej Heuréky. (K.K.)

Aktuality - názory

Ďalšia párty na škole...

A máme to tu zas. Pred niekoľkými dňami bolo na našej škole opäť veselo. 30. apríla 2008 sa tu uskutočnila oslava - diskotéka pod názvom Rozlúčka s maturantmi. Skutočná rozlúčka sa mala konať až o týždeň nato. Ale myslím, že naši maturanti si zaslúžia, aby sa s nimi rozlúčila celá škola, a to poriadne. Za tento nápaditý, ale príjemne strávený večer bola zodpovedná pani profesorka Kosková a študentská rada. S maturantmi sa vo veľkom štýle mohli prísť rozlúčiť aj študenti iných škôl.

Party sa síce začala o 18:00 ale o pol hodinu neskôr sme predčasne dotancovali. Na vine bolo technické vybavenie "diskdžokeja". Ten si musel na hodinu a pol odbehnúť po nové reproduktory. Možno ich bol vyrábať, keď mu to tak dlho trvalo :-P. No o 20:00 sme to poriadne roztočili. V dobrej nálade sme sa rozlúčili naozaj poriadne. Zatancovali sme si nielen na zemi, ale aj na lavičkách, ktoré boli okolo auly. Triedy si urobili svoje kruhy, v ktorých tancovali. No niektorí sa zatúlali medzi iných. Ako napríklad dievčatá z 3.A. sa rozhodli, že naučia správne tancovať módne diskotance aj mladšie študentky, a to aj zo sekundy.

Hoci sme sa bavili skutočne dobre, pre nás sa to skončilo rýchlo. Z tejto neformálnej rozlúčky 1. stupeň gymnázia musel odísť už o 21:00, a to nás mrzelo. Dokopy sme si zatancovali len hodinu a pol. No ostatní sa zabávali vraj až do noci.

No najviac nás mrzelo, že si s nami nezatancovali naši strážni profesori v zložení štyroch dám a jedného muža. Namiesto toho, aby sa zabavili, sa o čomsi vážnom rozprávali mimo nás. Nám to očividne nevadilo, bavili sme sa aj bez nich. No nabudúce to bude inak a oni budú prinútení tancovať s nami...

Veronika Vávrová

Pozéri vs. intelektuáli

Sú všetci „odlišní“ ľudia iba úbohými napodobeninami? Bez vlastných myšlienok a názorov? Niektorí z vás (možno aj väčšina) si dokážete na túto otázku so samozrejmosťou odpovedať. No jasné, veď čo je na nich originálne?

Na prvý pohľad sa môže zdať, že nič. Ak si vezmeme skupinu metalistov alebo pankáčov či emákov, všetci majú isté charakteristické znaky. V každom prípade - navonok sú takmer rovnakí.

Ale je to tým, že sa len chcú podobať iste skupine? Alebo je za tým niečo viac?

Možno drvivá väčšina je len obyčajnou plastikou. Tá mení svoj štýl každých päť minút. Ale je aj mnoho takých, ktorí keď otvoria ústa, zostávajú stáť s vyvalenými očami. Jednoducho vedia, kam patria. Na nič sa nehrajú. Ich zovňajšok sa stotožňuje s charakterom. Dokonca (aj ja osobne takých poznám) nás neraz prekvapia. Majú vlastné názory, ktoré určite stoja za zamyslenie. Ich prehľad o danej téme a spôsob vyjadrovania vyraža dych. (Od takto vyzerajúceho človeka by ste to nečakali.)

Ako v prípade môjho známeho. Študoval síce na gymnáziu, ale dušou bol pankáč (a je ním dodnes). Podarilo sa mu dostať na vysokú školu. Dnes je manažérom v jednom rekreačnom centre. Cez deň študovaný chlapík v obleku. V piatky chalan, ktorý si s veľkou chuťou dá aj nejaké to pivko. Možno mal len šťastie. Alebo naozaj zapôsobila jeho inteligencia? Kto vie.

No nie všetci „iní“ majú takéto možnosti. Mnohí ľudia súdia ostatných podľa vyzoru. Nedajú šancu tým, ktorí sú niečím odlišní a vymykajú sa z priemeru. Zostávajú na okraji spoločnosti. Vyvrhnutí, bez uplatnenia. Niekedy je to aj vina samotného jedinca. No priznajme si, aké sú

reakcie, keď sa stretne s niekým extravagantným?

V dnešnej dobe je to na zamyslenie. Prečo všetci zazerajú, ak vojde do miestnosti pankáč ovešaný reťazami? Ba v niektorých prípadoch si pritiahnu svoje cennosti bližšie (aby im niečo náhodou nezmizlo).

Prečo aj na školách obmedzujú slobodu obliekania a výzoru? Veď vedomosti, ktoré človek má, nie sú ukryté vo vlasoch či piercingu! Týmto prístupom častokrát spoločnosť stráca inteligentných ľudí. Z nich by v budúcnosti mohli byť manažéri, filozofi či vedátori.

Podľa môjho názoru by sme sa nemali riadiť tým, čo vidíme na prvý pohľad. Veď to najlepšie sa často ukrýva pod vonkajším pozlátkom.

Michaela Drgošová

Hamletovská otázka

Byť či nebyť. Čo to je - byť sám sebou? Sú sami sebou všetci tí emáci, pankáči, metalisti a iní príslušníci konkrétnych skupín? Vyznávajú niečo, čo sa im páči, počúvajú istý štýl hudby, obliekajú sa určitým nedohodnutým, no všeobecne identifikovateľným spôsobom – naozaj sú osobnosťou roztrhané rifle, farebné účesy, či piercingy?

Osobnosť človeka sa tvorí kdesi tam, kam nikto iný nedovídi. Netvorí ju len výchova, rodinné prostredie, či okolie, ale je tvorená aj určitými vzormi. Každý človek tie svoje vzory chtiac-nechtiac opakuje. Nieкто si podreže žily, pretože sa chce prihlásiť k určitej skupine a iný si ich podreže preto, lebo chce byť s kýmisi pokrvný brat ako boli Vinnetou a Old Shatterhand. Obidvaja možno skončia rovnako kdesi na áre, no ich osobnosť nie je totožná. Každý človek je jedinečný, každý je sám sebou – aspoň by mal byť.

Pamätám si na otázky z detstva – už vieš, čím chceš byť? Komu by si sa chcel podobat? Kto je tvojím vzorom? Toto do detí hučia dospelí stále, neprestajne, vždy. Takže nie je nič zvláštne, že si tie vzory nakoniec zvolia – i keď samozrejme nie tie, ktoré pri daných otázkach mali dospelí na mysli. Život nie je o jednom vzore, ktorý budeme napodobňovať. Život je o hľadaní samého seba. Iste, vzory sú potrebné, ale nie preto, aby sme ich opakovali, ale aby sme cez ne spoznávali sami seba. Páči sa vám, že Old Shatterhand je spravodlivý a háji práva ľudí inej farby pleti – asi tú vlastnosť máte kdesi hlboko v sebe aj sami. Milujete komédie s Jimom

Careym? Zrejme vám chýba schopnosť rozosmievať iných a obdivujete toho, kto ju má ako dar. Zaujal vás v detstve Jupiter Jones z Troch pátračov? Asi máte blízko k logickému mysleniu a chcete rozumieť aj

veciam, ktoré nikto nevie objasniť. Takto fungujú vzory. Pomáhajú nám zistiť, kto vlastne sme. Nie príklon k jednému vzoru, k jednej skupine, ale vnútorný prerod, poznanie, že ja som ja a že svet okolo mňa funguje na určitých princípoch, s ktorými ak nesúhlasím, musím svoj postoj vyjadriť. Nie tým, že budem pôsobiť extravagantne, aby si ma každý určite všimol, ale tým, že dám najavo svoj názor vtedy, keď tí iní dobrovoľne mlčia, učičikajú, pretože majú pocit, že oni už svoj názor povedali – vzorom. Ním však povedia iba jediné – ja nie som Paľo, Ďuro, Zuza, Mara, som emo, som panker, som... v koži s nálepkou Strata vlastnej identity.

Š.K.

Makrospovednica

Rozhovor s pánom riaditeľom

Je všeobecne známe, že Prešov sa považuje za mesto študentov. Ako sa vám študovalo v tomto meste?

- *Mám naň krásne spomienky, aj keď to boli ťažké časy. Môžem povedať, že zo strednej školy som nebol pripravený tak, ako to ponúkajú možnosti napríklad na našej škole. Angličtina nebola taká populárna, a preto nebol dostatočný materiál na výučbu. Väčšinu sme si zháňali sami.*

Okrem anglického jazyka ste mali štúdium zamerané aj na slovenský jazyk. No v súčasnosti vyučujete iba angličtinu. Prečo?

- *Ako učiteľ pôsobím od roku 1977 a bol som prvý v okrese, ktorý vyučoval angličtinu. Nemrzí ma, že sa dnes špecializujem iba na angličtinu, pretože ju vyučujem rád.*

Predtým, ako ste sa stali riaditeľom, ste učili na našej škole. Vnímali vás vaši kolegovia po zvolení inak?

- *Vraví sa: „Keď sa staneš šéfom, zostávaš sám.“ Rešpekt medzi kolegami je prirodzený a aj tu platia isté pravidlá hry. Počas môjho pôsobenia som učil na rôznych typoch stredných škôl, na zdravotnej, baníckom učilišti, ba dokonca aj na ZŠ Zlatá, čo mi nedávno pripomenula kolegyňa p. prof. Petergáčová, ktorá bola mojou žiačkou. Počas dlhej praxe som nazbieral množstvo informácií o riadení škôl, čerpal som námety, čo je pre školu a jej vedenie vhodné, a čo naopak nie.*

Práca riaditeľa školy zahŕňa aj mnoho starostí, ktoré sa netýkajú priamo učiteľskej profesie. Bolo pre vás náročné zvyknúť si na túto funkciu?

- *Ako som už spomínal, učil som na viacerých školách, a keď som sa stal riaditeľom, mal som za sebou roky praxe a skúseností. No napriek tomu mi trvalo istý čas, kým som sa zosúladiť so školskou legislatívou, aby škola napredovala a jej chod sa vyvíjal správnym smerom.*

Vyhlášky sa rýchlo menia, zákony a maturity po novom dokážu v zabehnutom systéme spôsobiť poriadny chaos.

Samozrejme, povinnosťou riaditeľa je zaoberať sa záležitosťami ako sú tieto, tráviť nad nimi čas a mať v nich jasno.

Čo by ste chceli zmeniť, resp. vylepšiť v školstve našej krajiny? Čo vám

prekáža a s čím spokojný nie ste?

- *Na každého žiaka je daný finančný limit - normatív, pridelený v závislosti od počtu študentov. S týmito peniazmi disponuje zriaďovateľ, zadržáva ich pre prípad núdze. Školy s malým počtom žiakov kvôli svojmu „prežitiu“ získavajú peniaze, ktoré by sme mohli investovať do opravy tried, zakúpenia nových učebníc, pomôcok na vyučovanie. Podľa môjho názoru by mal byť vytvorený garančný fond. To by mnohým školám pomohlo k progresívnemu rozvoju a napredovaniu.*

Myslíte si, že je voči ostatným študentom spravodlivé, keď profesori na súťaže z určitých predmetov posielajú len jedného, svojho vyvoleného a overeného žiaka bez toho, aby sa spýtali ostatných o záujem?

- *Profesor by mal pred každou súťažou zostaviť krátky test, pri ktorom je potrebná účasť všetkých, ktorí o danú súťaž majú záujem. Na základe tohto triedneho kola by*

sa mali vybrať najlepší. Ďakujem za upozornenie a určite to budem konzultovať s kolegami.

Dozvedeli sme sa, že ste sa zúčastnili na školení o holokauste až v ďalekom Izraeli. Zaujímalo nás, aký prínos to pre vás malo a aké ste mali dojmy z tejto krajiny?

- Školenie v Izraeli ma obohatilo o nesmierny zážitok s hlbokou myšlienkou. Celý program bol pod záštitou ministerstva školstva a financií, ktoré nám umožnilo zúčastniť sa v Národnom múzeu v Jeruzaleme cyklu prednášok, seminárov a kruhových hier. Rozoberali sme problematiku rasizmu a genézy židovského národa. Videli sme významné miesta kresťanstva, napr. to, kde bol pokrstený Kristus, ale aj mnohé iné nezabudnuteľné miesta.

Pamätník holokaustu a výjavy z rôznych krajín nenechali ani jedno oko suché. Celú atmosféru tohto neopísateľného zážitku dopĺňala moderná technika a hudba. Je ťažké vyjadriť slovami pocity, ktoré vo mne táto významná cesta zanechala, no som šťastný, že som sa jej mohol zúčastniť.

Na našej škole začala učiť aj vaša dcéra. Bola v tom zahrnutá aj vaša iniciatíva, aby pokračovala vo vašich učiteľských šľapajách alebo to bola výhradne jej vôľa?

- Dalo by sa povedať, že moja dcéra bola k tomu prinútená, aj keď to dlho odmietala, pretože pri deťoch a popoludňajšom zamestnaní je to náročné. Po odchode pani profesorky A. Pártyovej sme potrebovali okamžitú náhradu. Moja dcéra má ukončenú vysokú školu v Banskej Bystrici, na ktorej si urobila štátnicu z anglického jazyka.

Medzi študentmi sa vyskytlo mnoho ohlasov na kamerový systém v škole. Zaujímalo by nás, čo vás inšpirovalo k jeho zavedeniu. Splňa, podľa vás, svoj účel?

- Určite splňa svoj účel. Kamerový systém by sme chceli rozšíriť aj do vonkajších priestorov. Je určený pre bezpečnosť žiakov, tiež aby nedošlo k zmiznutiam vecí

a samozrejme, aby žiaci svoj voľný čas využívali tak, ako je písané v školskom poriadku.

Kto určuje výšku príspevku na ZRPŠ? Našich študentov by určite zaujímalo, na čo sa využívajú tieto peniaze.

- Každá trieda má svojho zástupcu, rodiča. Na rodičovskej rade, kde sa všetci stretáme, sa dohodneme na výške tohto príspevku.

Momentálne sú hmatateľné výsledky rekonštrukcie biologickej učebne. Bola tam nainštalovaná plazmová TV, tiež bol zakúpený notebook. Samozrejme rekonštrukcia bude pokračovať aj v iných učebniach a triedach, ako aj v exteriéri školy. Minulý rok sa dokončila renovácia učebne fyziky a pripravujú sa učebne materinského jazyka, čiže slovenčiny a maďarčiny. Ďalej sa peniaze využívajú aj na opravy majetku školy, ktorý bol zničený a nenašiel sa "páchatel". Všetky doteraz zakúpené prostriedky, aj tie, ktoré sa len zakúpia, budú žiakom pomáhať lepšie sa vzdelávať. Peniazmi sa však nemrhá, lebo je ich málo.

Aký máte názor na hodnotenie, čistotu a kreativitu tried? Myslíte si, že triedni profesori za to nesú zodpovednosť? Čí bol nápad takto hodnotiť triedy?

-Bol to nápad p. prof. Kostkovej, ktorá chodí s podobnými podnetmi často a podporujem každý jeden, ktorý je pre študentov, ako aj pre školu, priaznivý. Podporujem ho aj preto, že študenti sa môžu takto motivovať v kreativite násteniek a vzájomne súťažiť. Môžem povedať, že triedni profesori preberajú zodpovednosť za svoju triedu, čo sa týka poriadku a je predovšetkým na nich, ako ich k tomu budú motivovať. Čistota ich triedy je samozrejme ich vizitkou. Ale môžem poznamenať, že som spokojný s čistotou tried, rovnako aj celej školy a som hrdý na žiakov a na profesorov, ktorí na tom majú zásluhy.

Ako vnímate úspechy žiakov v celoslovenských kolách, prípadne na súťažiach v zahraničí?

- Som veľmi hrdý na žiakov našej školy. Úspechy, ktoré dosiahli na jednotlivých súťažiach, sú v skutku obdivuhodné, no v tomto smere mi nedá nevyzdvihnúť tvrdú prácu našich učiteľov, mojich kolegov. Dohliadam na to, aby študentov zapájali do podobných mimoškolských aktivít, ktoré sa hodnotia ako jedno z kritérií prijímačiek na vysoké školy a sú zdrojom nových skúseností a nenahraditeľných zážitkov.

Keby ste dnes mali možnosť zmeniť svoje povolanie, urobili by ste to? Ak áno, aké povolanie by ste si zvolili?

- Vždy bolo mojim snom stať sa učiteľom - dobrým a spravodlivým. Aj ja som sedel v školských laviciach a najhoršie bolo, keď som dostal poznámku. Nebolo mi všetko jedno. Domov som išiel s malou dušičkou a rozhovoru s rodičmi som sa nevyhol. Vtedy som si uvedomil, že keď budem dospelý, chcem sa stať učiteľom. Splnil sa mi sen.

Ďakujeme pekne za rozhovor a prajeme veľa úspechov.

A. Oroszová, A. Vargová, V. Vávrová

Profesorky mesiaca

Gymnázium je najlepšia škola. Tak toto je presvedčivá skutočnosť. Aj keď si to niektorí z nás nemyslia, je to pravda. Nielen študenti nášho gymnázia reprezentujú mesto a školu, ale aj náš pedagogický zbor je veľmi kvalitný. Aj keď niekedy povieme, že nám ktosi dal zlú známku, že nás nevedia nič naučiť, že pri inom profesorovi sme sa naučili lepšie.

A prečo je zbor kvalitný? Asi keby nebol, nedostali by dve profesorky nášho gymnázia ocenenia. Určite neboli prvé ani posledné. My sme za nimi zašli a opýtali sa ich zopár otázok. Ako prvú sme si do našej spovednice ulapili pani profesorku **Annu Salayovú**.

Mohli by ste nám objasniť, o aké ocenenie išlo?

„Toto ocenenie dostali mnohí učители z Košického samosprávneho kraja. Odovzdávalo sa v Spišskej Novej Vsi, pri príležitosti dňa učiteľov. Bol to ďakovný list za dlhoročnú prácu so žiakmi.“

Od koho ste toto ocenenie preberali? „Prevzala som ho z rúk predsedu KSK JUDr. Zdenka Trebuľu.“

Po skončení podujatia Vám pripravili aj nejaké spestrenie? „Samozrejme áno, spestrili to žiaci stredných a základných škôl zo Spišskej Novej Vsi. Bolo to veľmi milé.“

Kto každý sa mohol zúčastniť tohto odovzdania? „Samozrejme nie všetci, len vybraní učители a riaditelia.“

Máte už doma podobné ocenia, prípadne ďakovné listy? „Áno, jedno čestné uznanie z dňa učiteľov z Nemecka. A ešte aj ocenenie od primátora mesta.“

Nielen pani profesorku Salayovú sme vyhlásili za profesorku mesiaca. Je ňou aj pani profesorka **PhDr. Gitka Pangrácová**. Ona svoje ocenenie dostala za dlhoročnú prácu so žiakmi pri stredoškolskej odbornej činnosti. A bolo to takto....

Pri príležitosti 30. ročníka SOČ sa minister školstva SR Ján Mikolaj rozhodol oceniť prácu učiteľov, ktorí pracujú v tejto oblasti už veľa rokov. Udelil im ďakovné listy za dlhoročnú prácu s talentovanou a nadanou mládežou.

Asi 50 učiteľov, pracovníkov školstva a centier voľného času (z Košického samosprávneho kraja sedem), bolo pozvaných do Pálffyho paláca

v Bratislave, aby si prevzali svoje ocenenie.

Medzi nimi bola aj spomínaná pani profesorka, ktorá na našej škole pôsobí už úctyhodný počet rokov. Od nástupu na našu školu sa venuje SOČ. V tejto súťaži pôsobila nielen ako organizátorka školského či regionálneho kola, ale aj ako konzultantka mnohých prác.

V súčasnosti je členkou krajskej komisie SOČ. Otázky sme jej klásť ani nemuseli, odpovedala nám pristo a jasne.

„Pre mňa je najväčším zadosťučinením, keď sedím v niektorej hodnotiacej komisii SOČ a vidím našich študentov, súťažiacich, ako prezentujú svoje názory, postoje, ako dokážu svoje práce obhájiť, ako inteligentne vystupujú. Toto ocenenie si veľmi vážim a chcela by som, aby sa čoraz viac študentov zapájalo do tejto súťaže. V poslednom čase sa znížil počet prác SOČ. Viem, že je to veľmi náročná práca, ktorú študenti vykonávajú vo svojom voľnom čase, ktorého nemajú dosť, ale som presvedčená, že skúsenosti, ktoré takto získajú, sú na nezaplatenie.“

Čo myslíte, nemá pravdu???

Opäť sme sa presvedčili že naši učitelia nie sú takí zlí. Možno je to niekedy v nás. Skúsme nad tým popremýšľať. Aspoň trochu...

Veronika Vávrová

AMERICANKIN odchod z nášho gymnázia

Určite každý z vás vie, že behom tohto školského roka sa rozšírila možnosť výmenných pobytov. Na našu školu prichádzali väčšinou študentky z Ameriky. Medzi ne patrila aj Stephanie, ktorá našu školu navštevovala približne tri mesiace.

Veľmi príjemné a sympatické dievča sa ihneď spriatelilo s väčšinou študentov školy, no predovšetkým s tými staršími. Do septimy zapadla akoby ju navštevovala od prímly. Slovenčina a iné predmety, ktoré sú pre nás samozrejmosťou a nelámeme si hlavu, aké by to bolo, keby sme sa to učili napríklad v angličtine, boli pre ňu úplne nové. Asi nie veľmi v tom, že na Slovensku máme iné osnovy, najťažšie to bolo ale v jazyku.

No ona si zvykla a po viac ako troch mesiacoch sme sa s ňou museli rozlúčiť, pretože odchádzala do Ameriky na svoje maturitné skúšky. Pred jej odchodom sme však s ňou ešte stihli urobiť krátky rozhovor:

Čo Ťa viedlo na Slovensko do malebného mesta Rožňava?

„Pripadalo mi ľahšie učiť sa slovenčinu aj napriek tomu, že má asi najťažšiu gramatiku, no práve to ma na nej lákalo viac ako na francúzštinu alebo nemčine. Slovensko je malý štát s veľmi peknými kultúrnymi pamiatkami, ale aj úžasnou prírodou. No a do Rožňavy som chcela ísť hlavne preto, že je to malé mesto a ľahšie sa v ňom zorientujem.“

Nebála si sa, že to nezvládneš, že ti bude chýbať domov?

„Ani nie. Bála som sa hlavne toho, že mi asi najviac bude chýbať môj brat. No keď som sa na to dala, tak som to musela podstúpiť. Aj keď s veľkými obavami, že to nezvládnem, som rada, že som sem prišla.“

O nás, Slovákov sa hovorí, že sme veľmi priateľský národ, máš aj ty rovnaký názor? „Áno. Ja si myslím, že je to presne tak. Vy Slováci ste veľmi milí ľudia. Viete si uctiť hosťa a nerobíte rozdiely medzi

ľudmi zo Slovenska a ľudmi zo zahraničia.“

Ktorá je tvoja prvá spomienka na Slovensko. „*Asi týždeň po mojom príchode sme išli na chatu s mojimi novými priateľmi. Bolo to úžasné, pretože som sa tam cítila v ich spoločnosti veľmi dobre. Bol to vlastne aj prvý krok ako sa s nimi lepšie spoznať.*“

Ako sa Ti darilo na začiatku tvojho pobytu, ako sa k tebe správal kolektív?

„*Darilo sa mi veľmi dobre, pretože celá septima je veľmi milá a vo všetkom mi všetci pomáhali. Na samom začiatku sme všetko prekladali a neskôr ma učili aj po slovensky. Som rada, že ma dali do tejto triedy.*“

Tešíš sa už domov?

„*Áno, ale všetko toto mi bude v Amerike chýbať. Ľudia a hlavne priatelia, jazyk, jedlo a vlastne celá Rožňava aj Slovensko.*“

Keby si sa mala rozhodnúť, kde je život krajší, jednoduchší, čo by si si vybrala, Ameriku alebo Slovensko? „*Jednoznačne by to v Amerike bolo ľahšie, pretože angličtina je môj rodný jazyk. No nemôžem robiť rozdiely pretože Amerika je môj domov, ale Slovensko mi tak veľmi prirástlo k srdcu, že je to vlastne môj druhý domov. A keby som si mala vybrať kde chcem žiť, tak by som si takisto nevedela vybrať. No jedno je isté, určite túto krajinu opäť navštívim.*“

Neľutuješ, že si sem prišla? „*Absolútne nie. Naopak, som veľmi šťastná, že som si našla nových priateľov a nový domov. Som veľmi rada, že som sa rozhodla práve pre Slovensko.*“

No ako sami vidíte, Stephanie sa na Slovensku udomácnila. Septima jej vo všetkom pomáhala a za to si zaslúži veľkú pochvalu. Dúfame, že aj na budúci rok sem príde nejaký študent zo zahraničia a naši študenti mu takisto pomôžu ako pomohli Stephanie...

Veronika Vávrová

Učme sa inak

Neučiť klasicky, vnieť do školy štipku zábavy a interakcie, začleniť výučbu cudzieho jazyka do života študentov a pozrieť sa na to celé jednoducho iným spôsobom. Toto všetko je úlohou projektu „Učme sa inak“, ktorý sa v plnom prúde realizuje na našej škole už dlhší čas. Prostredníctvom neho sa vytvárajú študijné materiály na hodiny konverzácie v anglickom jazyku, ktoré už onedlho uzrú svetlo sveta vo forme DVD. To bude obsahovať mnoho videí o témach z regiónu, ktoré budú otitulkované, prípadne nadabované do anglického jazyka. Aké vízie má primátor mesta Rožňava do budúcnosti? Aké je byť lekárom? Čo je potrebné, aby sme boli zdraví? Je Slovensko multikultúrnou spoločnosťou? Čo obnáša nový školský zákon? To a ešte omnoho viac na nás čaká už čoskoro. Do projektu, ktorému úspešne velí pani profesorka Radótziová, sa zapája stále mnoho nadaných študentov z viacerých tried. Okrem už spomínaného DVD bude študentom slúžiť aj web, na ktorom si budeme všetci môcť pozrieť čo už bolo vytvorené, rovnako ako aj mnohé iné študijné pomôcky. Prekvapením je aj filmársky krúžok, ktorý sa bude organizovať už od septembra budúceho školského roku. Všetky talenty tak budú môcť ukázať svoje nadanie v práci s kamerou a predviesť svoje kreatívne myslenie. Ako čerešnička na torte sa v júni uskutoční záverečný banket, ktorý oficiálne ukončí projekt a krstom ho vyšle do sveta. Dúfajme, že sa tak zamrznuté vody tradičnej výučby konečne trochu rozprúdia a celé naše spoločné úsilie nevyjde nazmar.

Barbora Kolárová

Kde boli naši reportéri...

Štúrovo pero 2008

Nebola to len súťaž

Spočiatku sme trochu ľutovali, že sme sa na to dali. Veď tak prídeme o piatkový večer a celú sobotu. No keď sa to začalo, bolo nám jasné, že tu niet čo ľutovať. Najúžasnejšie dva dni. Chcete vedieť, o čo tu vlastne ide?

So spolužiačkou sme sa v dňoch 24. a 25. apríla zúčastnili Štúrovho pera.

Neviete čo Štúrovo pero je?

Najzaujímavejšia súťaž, akú som zatiaľ zažila. V podstate nešlo o víťazstvo. Všetko bolo založené na tom, aby redakcie školských časopisov získali čo najviac informácií. Aspoň na nás to tak pôsobilo.

Spoznali sme nových ľudí. Podarilo sa nám inšpirovať sa, prichádzalo neuveriteľné množstvo nápadov. Mohli sme sa stretnúť s významnými ľuďmi...

Prišiel aj minister

Každý ročník Štúrovho pera sa pýši známymi osobnosťami. Zídu sa tam lídri televízie Markíza, profesori univerzít alebo známa osobnosť, s ktorou sa robí takzvaná tlačová konferencia. Tento rok zavítal medzi nás, súťažiacich, minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák. Z každej strany sa na neho sypali otázky. Od politiky až k osobnejším témam (napr. aké je znamenie). A napísal nám venovanie na svoju podpiskartu :O)

Krutí porotcovia

V našej kategórii nás hodnotili Eva Bachletová, Pavol Vitko a Patrik Herman. Nestranní porotcovia, ktorí priamo a nekompromisne vyjadrovali svoje názory k jednotlivým časopisom. Napriek kritike (či práve vďaka nej) nám dali aj skvelé tipy ako vylepšiť to, čo sme už vlastne začali. Ich trefné poznámky nás niekedy pobavili. No najmä sme získali mnoho poznatkov o tom, ako vytvoriť časopis, ktorý bude mať istú úroveň.

Boli naozaj takí krutí?

Vôbec nie. Všetko, čo sme za tieto dva dni nahromadili, sa budeme snažiť zúročiť. Z ich strany to bolo pre nás takým naštartovaním. Myslím si, že dostatočne v nás vzbudili túžbu po zdokonalení, ani nie tak seba v tom, čo robíme, ale hlavne časopisu, ktorý vytvárame pre vás (študentov).

Čo nám to dalo?

Čo nám to dalo?

Počas tohto výletu sme mali možnosť vyskúšať si, aké to je byť skutočným novinárom. Napriek zábave a vtipom, ktoré sme si vypočuli, nie je to med lízať. Náročná práca, ktorá si vyžaduje aj určité obete. Kvôli dobrému článku možno prídete o niekoľko hodín spánku. Možno vás to bude stáť aj niečo viac. Ak zabrdnete do osieho hniezda alebo zobudíte spiaceho medveďa. Nikdy to však nebude zbytočné. Veď nie vždy je výhrou získať prvé miesto. Dôležité je zapojiť sa. Aj to chce kus odvahy!

Michaela Drgošová

Nefotíme, nezastavujeme, nekamerujeme...

Vo štvrtok ráno sme nastúpili do autobusu a vydali sa na cestu. V Hnúšti sa k nám pridala základná škola, ktorá s nami strávila celý týždeň. Plavbou cez Eurotunel sme sa v piatok doobeda dostali do Anglicka, kde sme spolu

s naším sprievodcom Majom navštívili mestečko Greenwich, ktoré je známe tým, že ním prechádza nultý poludník. Asi každý z nás využil možnosť stáť jednou nohou na východnej a druhou na západnej pologuli.

Potom sme sa ubytovali v mobilhomoch v areáli All Hallows. Každý domček mal 3 izby, obývačku s krbom a televízorom, kuchynku a kúpeľňu. V tento deň sme mali až do večera voľno, ktoré väčšina z nás využila „gamblení“ J na automatoch v zábavnom centre v areáli All Hallows.

V sobotu sme vyrazili na prehliadku po Londýne, ktorú sme začali obhliadkou budovy anglického parlamentu, ktorého súčasťou je aj slávny zvon Big Ben. Druhou zastávkou bol Kostol sv. Margaréty. V prehliadke sme pokračovali prechádzkou po Hyde parku, ktorým sa kedysi prechádzala i princezná Diana. Neskôr nás Majo zaviedol pred Buckinghamský palác, kde sme mali možnosť pozorovať výmenu kráľovských stráží. Stadiaľ sme sa presunuli na významné Trafalgarské námestie, na ktorom sa konajú každoročné londýnske silvestrovské oslavy. Po vyše hodinovom čakaní v rade nedečakavých turistov sme sa konečne ocitli v presklenej kabínke obľúbenej atrakcie London Eye. Z výšky 135 m sme vďaka priaznivému počasiu videli až do vzdialenosti 40 km. Posledným zážitkom tohto dňa bola návšteva anglického podsvetia London Dungeon. Počas putovania históriou vraždiacich a mučiacich metód a rovnako temnej minulosti Londýna sme sa stretli s Jackom Rozparovačom, či zažili na vlastnej koži

veľký londýnsky požiar v roku 1666 (rok diabla)... Na záver nás všetkých popravili...

V nedeľu sme stretli Justina Timberlaka, Beckhamovcov, Juliu Roberts a mnoho ďalších. Všetky známosti sme nadviazali v múzeu voskových

figurín u Madame Tussaud. Neskôr sme sa presunuli do najväčšieho hinduistického chrámu mimo Indie, ktorý bol postavený bez akejkoľvek pomoci strojov. Ivko sa tam za nás pomodlil a my sme sa vybrali do Windsoru, kde sme si prehliadli kráľovský palác. Po nákupoch na Oxfordskej ulici sme sa prešli po moste Tower a urobili posledné zábery metropoly Anglicka.

V pondelok ráno sme opustili areál All Hallows a vydali sme sa na cestu domov. Zastavili sme sa v mestečku Canterbury, kde sme si pozreli slávnu katedrálu a nakúpili posledné suveníry. Domov sme prišli v utorok večer.

Aj keď je známe, že Londýn je sychravé a upršané mesto, my sme sa o tom našťastie nepresvedčili. Pani profesorka Gallová totiž vybavila s cestovnou kanceláriou FIFO slnečné počasie J. Všetci ešte dlho budeme spomínať na očarujúci Londýn, na našich kamarátov z Hnúšte, ktorých sme si tak obľúbili a na spoločné spomienky, ktoré sú nezabudnuteľné.

PS: A prečo ten nadpis? To sa nedá vysvetliť, jednoducho ste tam mali byť J (predponu nečítajte tvrdo).

*Lubomíra Petergáčová,
Karolína Zubrická*

Poznávací zájezd Krakow-Oswiecim-Wieliczka

Naša exkurzia sa začala o 6-tej hodine rannej stretnutím pred Billou, kde už na nás čakal nablýskaný Neoplan. Po vyše štvorhodinovej ceste sme dorazili do metropoly Poľska – Krakova, kde sa nám naskytol perfektný pohľad na zámok, katedrálu a ešte mnoho iných vežičiek nad riekou Visla.

Wawel, korunovačné miesto mnohých poľských kráľov, určite stojí za prehliadku, avšak z dôvodu časovej tiesne sme sa porozhliadli len po jeho nádvorí, ktoré nás očarilo svojou honosnou architektúrou a krásne upravenou zeleňou.

Nasledujúcou zastávkou sa pre nás stal tábor Birkenau (Auschwitz alebo Oswiecim). Toto strašidelné miesto s nábojom ešte strašidelnejších udalostí v nás vyvolalo pochmúrne pocity. Koncentračný tábor Auschwitz-Birkenau bol najväčší nemecký vyhladzovací tábor v dobe nacizmu. Bol zriadený v roku 1941 asi 3 km od zajateckého tábora Auschwitz I, v dedine Brzezinka (nem. Birkenau) neďaleko poľského mestečka Oswiechim, asi 60 km západne od Krakova.

Do koncentračného tábora Auschwitz-Birkenau bolo deportovaných približne 1,3 milióna ľudí. Odhaduje sa, že 1,1 milióna z nich tam bolo zavraždených. Asi 900 000 deportovaných hneď po príchode poslali do plynových komôr alebo zastrelili a zvyšných 200 000 zomrelo na následky chorôb, podvýživy, týrania, lekárskeho pokusu alebo neskoršieho splynovania.

Auschwitz sa stal symbolom holokaustu, genocídy približne 6 miliónov európskych Židov a ďalších obetí: Rómov, ruských a poľských nútených robotníkov, homosexuálov a ostatných „nepriateľov národného socializmu“.

Po ukončení prehliadky v Oswiečime sme sa vrátili do Krakova.

S ubytovaním v trojhviezdičkovom hoteli sme boli nadmieru spokojní a nový deň sme privítali oddýchnutí a plní síl.

Naša cesta smerovala do Vieličky, neďalekej malebnej dedinky, ktorá oplýva nesmiernym nerastným bohatstvom a krásou. Po chvíli čakania na sprievodcu sme vstúpili a na rozcvičku sme prekonalí 378 schodov, našťastie smerom dole, ale aj tak pri pohľade cez zábradlie na nekonečné schody sa nám onedlho zakrútila hlava.

Keďže sme tvorili početnú skupinku, prideliť nám dvoch sprievodcov. Po ich privítaní sme sa vydali na očarujúcu púť podzemím. Človek by si pomyslel - čo môže byť také zaujímavé na kope soli? Napríklad vytesaný Betlehem, socha Mikuláša Kopernika, Jána Pavla II., či reštaurácia v hĺbke 125m pod zemou, jediná svojho druhu na celom svete. Najväčšia a najkrajšia miestnosť, akú sme videli, bola kaplnka, v ktorej sa okrem iného nachádza reliéf Poslednej večere, veľkolepé slané lustre a pravidelne sa tu konajú omše, aj svadby. Dnes patrí Vielička do zoznamu UNESCO a už dávno je ťažba len symbolická. Táto neobyčajná baňa sa však stala zaslúžene skvelou turistickou atrakciou.

Výlet v Poľsku nás zoznámil s kultúrou tohto príjemného slovanského národa a obohatil naše srdcia o krásne spomienky a neopísateľné zážitky.

Anita Vargová

V 1. slovenskom gymnázii...

Dňa 22.5. sme sa vybrali do Revúcej. Pred bránou nášho gymnázia sme sa išli asi štyridsiati (študenti tercie, a niekoľko študentov sekundy a kvarty). Nasadli sme na autobus spolu s pani prof. Hudačkovou a pani prof. Pangrácovou.

Precestovali sme skoro štyridsaťpäť kilometrov, aby sme sa išli pozrieť na Prvé slovenské gymnázium. Okolo deviatej sme konečne dorazili do cieľa našej cesty. Po vystúpení z autobusu sa niektorým z nás poriadne roztočili hlavy, no boli sme radi, že sme z neho konečne vystúpili. O niekoľko metrov ďalej od autobusu stál dom. Podobný rodinnému. Nikdy by som nepovedala, že v ňom niekedy mohla byť škola. No predsa bola. Bola to budova Prvého slovenského gymnázia.

Nechápali sme, ako sa tam mohlo zmestiť okolo štyristo študentov. Keď sme vošli do spomínaného domu, čakala nás tam už sprievodkyňa. Milá pani nám porozprávala všetko od jeho vzniku až po jeho zánik. Boli sme mimoriadne nadšení. :-D Ako sme tak prechádzali miestnosťami, v jednej nás hneď upútala lavica z tých čias. Bola dosť tesná, vraj v nej sedeli niekedy aj traja. Väčšina hneď povedala, že by v tých časoch nechcela chodiť do školy. Aj kvôli tým laviciam... Bolo to síce

celkom zaujímavé, no my, sekundáncia, sme sa o tom neučili, a tak sme na pani len s údivom pozerali a počúvali, o čom rozpráva. No tercia a kvarta v tom boli veľmi dobrí a poniektorí aj správne odpovedali na otázky pani sprievodkyne.

Hodinová exkurzia nás poriadne vyčerpala, a tak sa pani profesorky rozhodli, že pôjdeme do cukrárne a potravín

Polhodinový rozchod však ubehol ako voda, a tak sme opäť museli nasadnúť do nepohodlného autobusu. Po ceste domov sme sa ešte zastavili v Chyžnom.

Pozreli sme si starodávny kostolík a drevenú vežu, ktorá pri ňom stála. Tentokrát sa nás ujala milá babička a zaviedla nás doň. Pani profesorka Hudačková nám čosi o ňom prečítala a my sme sa s ním ako-tak zblížili.

Cesta do Rožňavy nebola až taká zdĺhavá ako cesta do Revúcej. Zastavili sme sa ešte v Štítniku a tam sme vyložili časť našej posádky. Vrátili sme sa už o dvanástej, a tak sme boli radi, že nám celý deň prešiel, niečo sme sa aj naučili a pritom sme nemuseli sedieť v laviciach...

Veronika Vávrová

Piesne mesiaca

Pink – Sober

Prečo som ju vybrala??

Pink je diva, a to vie každý. Veľa si toho prežila a myslela som si, že ten rozvod ju položí, ale nestalo sa. Naďalej vydáva hit za hitom.

Pieseň som sem vybrala už len kvôli nej samej a aj kvôli pútavému textu. Klip je tiež skvelý. Takže vrelo odporúčam.

Čo odporúčam??

Z albumu FunHouse: So What, Please don't leave me

Z albumu I'm not dead: Fingers, U + Ur hand, Stupid Girls

Ale inak odporúčam celú jej tvorbu ;)

Rihanna – Sexuality

Prečo som ju vybrala??

Ak mám pravdu povedať, ani neviem. Rihanna ma poriadne sklamala, čakala by som od nej viac. Pieseň sa mi až na jeden úryvok, tuším refrén, vôbec nepáči. Ale jej fanúšikovia by túto pieseň mali poznať, asi preto som ju sem zahrnula. Dúfam, že vás až tak nesklame ;)

Čo odporúčam??

Z jej novšej tvorby: Disturbia, Rehab
Zo staršej tvorby: Umbrella, S.O.S, Cry, Unfaithful, Shut Up And Drive a mnohé ďalšie

Ciara feat. Justin Timberlake - Love Sex Magic

Prečo som ju vybrala??

Nie som ten typ, ktorý šalie za Justinom, ale jeho tvorbu mám celkom rada. A duetom s Ciarou to ešte priklincoval. Tento duet je skvelý a Ciara je jedinečná speváčka. Klip fakt stojí za to. Hudba je nápaditá, ale mierne mi pripomína hudbu zo Sexuality od Rihanny. Text sa tiež celkom dá ;)

Čo odporúčam??

Od Ciary: Like A Boy, C.R.U.S.H., That's Right

Od Justina: Sexy Backy, Lovestoned. K Justinovi tuším viac netreba ;)

Mária Čírová – Búrka

Prečo som ju vybrala??

Víťazka Coca-Cola popstar. Myslím si, že jej pieseň Búrka určite poznáte. Zúčastnila sa s ňou na Eurovízii. K piesni je aj klip a je aj celkom pekný a nápaditý. A prečo som ju vybrala? Mám dojem, že takmer nikto nedúfal, že táto súťaž prinesie niekoho talentovaného, ale Mária má ozaj perfektný hlas. A text k tejto piesni je nádherný. Ak ste pieseň ešte náhodou nepočuli, tak zapnúť youtube.com. :D

Čo odporúčam??

Celý jej album. Ak ma pamäť nemýli tak má rovnaké meno ako jej prvý singel. Búrka.

Lady Gaga – Paparazzi

Prečo som ju vybrala??

Myslím si, že Lady Gaga prekvapila svojou tvorbou každého (a aj svojimi nechutnými umelými mihalnicami :D). Pieseň Paparazzi má chytľavú muziku a text na zamyslenie. Teraz mi nenapadá, kto ho písal, ale určite Gaga. Chcela by som vedieť, na čo myslela. O klipe k tomuto hitu zatiaľ neviem, ale potešila by som sa mu :D Aj keď, pieseň mi už lezie na nervy.

Čo odporúčam??

Jednoznačne: Just Dance, Poker Face a Boys Boys Boys :D

Simona Burčíková

Zdroj fot: internet

Recenzie

Raz aj v pekle vyjde slnko

Pavel Baričák prezývaný Hirax nie je vo všeobecnosti veľmi známy, no pre niektorých ľudí je vzorom a mnohí ho v jeho myšlienkach uznávajú a nasledujú. Vlastní niekoľko vydavateľstiev, hrá v kapelách a v poslednej dobe vydal dve knihy. Prvou z nich je kniha Raz aj v pekle vyjde slnko.

Tento román sa od ostatných v mnohých smeroch líši. Okrem dejovej línie tu nachádzame aj mnoho vedľajších línií a rozsiahle filozofické pasáže.

Autorove postoje a názory na rôzne spoločenské otázky (náboženstvo, peniaze, spoločnosť...) sú veľmi netradičné. Autor síce zobrazuje život taký, aký je (zábavný, drsný), no neodpustí si ani úniky z reality.

Hlavné postavy sú bežní mladí ľudia, ktorí prekonávajú nástrahy, ktoré im prináša láska. Kniha však nie je romantickou prechádzkou ružovou záhradou. Celý čas nás príbehom sprevádza alkohol, sex, drogy, vulgarizmy. Preto kniha nie je vhodná pre čitateľov pod 18.

Kniha je síce zábavná, no neraz aj dojímavá.

V predajniach je už aj Hiraxova druhá kniha – Kým nás láska nerozdelí: Hľadania. Tento rok by sa malo na pultoch ocitnúť aj jej pokračovanie – Kým nás láska nerozdelí: Nachádzania.

Karolína Podešvová

Portrét Doriana Greya

Írsky dramatik a prozaik Oscar Wilde napísal za svoj život jediný román, Portrét Doriana Graya- The Picture of Dorian Gray. Divadelné predstavenie, ktorého sme sa zúčastnili nám odhalil príbeh mladíka krásnej tváre, no niečo škaredšej duše. Dorian Gray po nahliadnutí na svoj dokonalý portrét, namaľovaný priateľom Basilom, začne túžiť po nekonečnej mladosti a kráse, ku ktorej ho nabáda aj Basilov, neskôr aj Dorianov priateľ, lord Henry. Je to kritický pohľad na vtedajšiu anglickú spoločnosť. Režisér tohto predstavenia Paul Stebbings nevynechal Wildove myšlienky týkajúce sa spoločnosti. Poukázal na úpadok morálky, na túžbu po mladosti, dokonalosti, ale i plytkosti citov Doriana k herečke Sybile Vanovej, jeho ovplyvniteľnosť názormi priateľov. Veľmi zaujímavým prevrpením bolo obsadenie hlavnej postavy, keďže Doriana Graya si zahrál Sydney Smith, černocho. Režisér tým vyzdvihol extravaganciu Oscara Wilda. Smrť Sybil a Basila sa odzrkadľuje na Dorianovom portréte, na jeho duši. Príbeh

končiaci sa smrťou hlavného hrdinu, ktorý nezvládol pohľad na svoju dušu, na svoj portrét naozaj stál za zamyslenie. Myslím si, že poviem za každého, kto sa na predstavení zúčastnil, že predstavenie bolo venované skôr staršej a v angličtine zdatnejšej skupine ľudí, pretože sa tam vyskytovalo množstvo rozsiahlych a náročných dialógov, ktoré spomaľovali dej, čo pre nás, študentov, nebolo veľmi pútavé, no určite sme sa znova niečo nové naučili.

Katarína Kočárová

Listy z Onoho sveta

Meno Július Satinský možno pre mladých už nemá cveng. Bol však bravúrnym hercom a, čo je ešte dôležitejšie, vnímavým človekom narodeným pod hviezdou humoru. Koniec koncov, aby som voľne parafrázovala Remarquea – človek 21.storočia sa musí smiať, inak sa zastrelí. A v tomto duchu je písaná aj Satinského kniha. Venuje sa problémom dneška a prostredníctvom „Listov z Onoho sveta“ ich porovnáva s trápeniami minulosti. Čo by dnes povedal taký Voltaire, Kukučín, Beethoven alebo Dostojevský – na nás, na svet?

Predsa len zaujímavejšie časti mi prídu druhá a tretia – *Z telegrafu* a *Jeden za všetkých – všetci za nikoho!*. Staré, ale (uznajte) dobré heslo Srbov. Aby ste si aspoň približne utvorili obraz o jeho štýle, ponúkam dve krátke ukážky:

„Lebo arabskú lenivosť som videl zblízka až teraz – koncom tisícročia. Medzi mnou a zriadencom pri hotelovom bazéne nebol žiadny rozdiel. Náplň dňa: Leháro. Ja som musel – ako hotelový hosť – ležať v plavkách na ležadle a slniť sa. Arab musel – ako hotelový zamestnanec – čistiť kachličky okolo bazéna. Ležal dva metre odo mňa na bruchu a oškrabával celý deň tú istú modrú kachličku škrabkou... Budete sa čudovať, ale rozhýbala nás stará Polka. Vznešená pani v tmavomodrých plavkách s natupírovaným účesom, ovešaná zlatými retiazkami, náramkami – zrejme šľachtičná – vošla do bazéna a v tom momente sa začala topiť. Manžel – vznešený šedivý Poliak – sa ani nepohol. Skočili sme s Arabom do vody a Polku vytiahli. Manžel nič. Na tom Poliakovi bolo vidieť, že žil v určitej nádeji...“

A druhá:

„Nechcem si voči sebe popudiť Američanov – hoci je to teraz u nás trend, ale zo zdrojov, ktoré nechcú byť menované, som sa dozvedel, že pracujú na superminiatúrnej čiernej skrinke, ktorá sa bude dať hlave štátu umiestniť do

mimoriadne žilnantného otvoru kdesi v spodnej časti tela. Je to ten legendárny otvor, do ktorého sa hlavám štátu snažia strčiť mnohí jedinci aj bez kľúčika. Silne pochybujem, že sa Amerike podarí presadiť na svetovom trhu čiernych skriniek tento nehanebný variant.“

Kniha je plná takýchto a podobných hlášok a príbehov. Navyše ešte dodekorovaných citáciami jeho dobrého priateľa Milana Lasicu (napríklad: „Ženy rozmýšľajú úplne rovnako ako muži, len myslia na niečo úplne iné“). Aby som to celé zhrnula: môžem sa takmer zaručiť, že neprečítate dve strany bez toho, aby ste nevybuchli od smiechu alebo sa aspoň pobavene neuškrnuli. Konečne – smiech treba. Najmä v 21. storočí =) ñ

A na záver: Satinský bol šikovný klamár – videl to isté, čo my, len nepovedal, že má okuliare s ružovými filtrami.

J. Pásztorová, 3.A

Jana Pásztorová

BRATSTVO (NE)VLKOV

Wallaceho kútiky úst sa zdvihli do posmešného úsmevu. „Áno, teraz... teraz sme naozaj až po krk v *“, pomyslel si. Vybadal skôr ako ostatní, že obranná línia sa trhá. Útoky na úpätie kopca boli čoraz prudšie a čím ďalej, tým bolo ťažšie ich udržať. Azadanove žlté šípy napĺňali všetok priestor, Jardarove dve mihajúce sa meče sa zmenili na štyri, Brynjardov zelený dymový jeleň mocnými údermi preriedoval rady nepriateľov. Celý boj kontroloval Azadanov žltý dymový orol v povetrí. Málo. Všetko je to málo. Prečo je tu s týmito ľuďmi? Vždy ľudí tak nenávidel, vysmieval sa im – z ich nadutosti, nenásytnosti... Kvôli nim umŕtвил všetky svoje city a stal sa vydedencom, vlkom. Tak ako vlky, ktorých už stáročia ľudia štvú. Ako vždy, bez príčiny. Veď vydedencom mal byť...

Ale bolo mu to rovnako ľahostajné ako smrť. Nebál sa jej. Prečo? Nemal pre koho žiť a nikto nežil preňho. Len nesformovaný zákon zotrvačnosti a zvieracieho pudu ho posúvali ďalej. Ako ich len všetkých nenávidel... Oči mu horeli. Odkopol mŕtve telo. Sám cítil únavu a videl, že aj ostatní melú z posledného. Vivian udržiavala primárne obranné pole. Tvár mala bledú od vyčerpania. „Hrom do nich!“ zanadával Azadan, „je to zlé.“ Jardar zaškrípal zubami. Krvácali. Zdalo sa, že sa roja stále noví a noví nepriatelia. Natan dostal silný kľč a klesol na jedno koleno. Už nestíhal

kryť Jardara, ktorého vzápätí zasiahli tri šípy. V bolestiach sa zvalil na zem. Azadan zanadával. Wallace pochopil situáciu. Okamžite sa preskupili. No je neskoro... Ich kyvadlové hodiny života sa spomaľovali... Wallace si vymenil pohľad s Leifom. V očiach mal čosi zvláštne, ale nevenoval tomu pozornosť. „Dlho sa už neudržíme,“ povedal, „mám plán.“ Jeho tvár bola bledšia než zvyčajne. „Nemyslím, že by nám ešte niečo mohlo pomôcť,“ odvetil Wallace bezfarebným hlasom, „je

šero. Dorážajú z každej strany a vôbec nevieme, koľkí sú.“ Privrel oči a pokrútil hlavou: „Je cesta. Ale..“ Wallace zrazu nadobudol neurčitý pocit. „Budem kryť váš postup. Ale musíte byť rýchli, lebo to tu dlho neudržím. Povedz to ostatným.“ Zdalo sa mu, akoby mu niekto plnou silou vrazil do

brucha. „Ty chceš...“ Wallaceho hlas preskakoval. „Kryť váš postup,“ odvetil Leif a odhodlane mu pozrel do očí. Kde je jeho nemiznúci úsmev? Kde je ten veselý pokojný pohľad? Leif Wallacemu položil ruku na plece a povedal: „Vieš, prečo som to povedal tebe. Niet inej cesty.“ Chcel dačo namietnuť alebo sa aspoň niečo spýtať. Hlavu mu ochromovalo množstvo otázok. A práve preto sa nespýtal nič. Pozrel na Leifa a odišiel. „Leif má plán. Ale bude to bleskové. Azadan vezmi Natana, Brynjard, ty zase Jardara. Vivian, budeš kryť ústup lukom, ak by nevyšiel.

A ja – sa postarám o príliš iniciatívnych jedincov.“ Okamžite sa ozval Vivianin a Azadanov protest.

„Nevieš, o čom hovoríš?“

„To nikdy neurobíme!“

„Naozaj nechápeš, čo ti ponúkol?“

„Leif je pripravený. Každého, kto by mi chcel odporovať, vlastnoručne zabijem. Už si nemôžete vyberať,“ povedal Wallace ľadovo chladne.

Azadan zreval a vrhol sa naňho nožom. Jediným pohybom ho Wallace zrazil na zem. Azadan klial. Blížil sa Leif. Videl, čo sa stalo. „Je to rozkaz,“ zaznel Leifov tvrdý hlas. Zrazu všetci poslúchli. Na kopec liezli noví vojaci. Leif sa sústredil. Okolo neho sa zjavil svetlomodrastý dym. Zdvihol obe ruky dohora a vytvoril obrovskú pologuľu. Jej tlaková sila odmrštila vojakov do diaľky. „Teraz!“ vykrikoval Wallace. Bez toho, aby sa im niečo stalo, prešli stenou modrastej hmoty. Mierili do lesa. Wallace sa len raz otočil. Leif si to všimol. Pozrel sa naňho a usmial sa. Zase to bol on. Viac nečakal. Boli v lese. Podarilo sa. Ich pohľady sa upreli na malú vyvýšeninu. Leif bojoval ako nikdy. Zrazu ich bolo na stovky. Prichádzali z každej strany a vrhali sa na neho ako hyeny. O chvíľu ho úplne zakryli. Videli, že padol. „Rýchlo preč!“ zavelil Wallace. A z posledných zvyškov síl sa vzdŕaľovali od vojakov. Po čase zastali. Zložili Natana a Jardara. Azadan zvieral päste. Vivian mala sklonenú hlavu. Brynjard sa k nim otočil chrbtom a hľadel kamsi do prázdna. Wallace bol zmätený. Prečo to urobil? Prečo za nás položil svoj život? Za pozliepanú skupinu, kde jeden nedôveroval druhému? Za ľudí, ktorých poznal sotva toľko, že by za nich zomrel? Prečo? Trešťalo mu v hlave. Nebál sa smrti, ale Leifova odvaha bola úplne iná ako jeho. A zrazu to videl celkom jasne – Leif ležal na zemi. Mŕtvy. Usmieval sa. Presne tak ako si ho pamätali. Smrť... za ľudí... za nich... zaňho...

Veronika Trnečková **Smutná**

Rozišla sa s chlapcom milá.
Ach bože! Čia to bola vina?
On kričal, kričal celou nocou
Kde si láska so silnou mocou?

Daniela Koššúthová **Slovensko**

S ako slnečné lúče, čo hrejú nás od rána
L ako láska, čo vo mne stojí ako veľká brána
O ako obláčik, ktorý nado mnou pláva
V ako vánok, ktorý stále ma ovieva
E ako Enikö, moja verná priateľka
N ako nálada, ktorá mnou preteká
S ako syčanie hada, ktorý pokojne spí na lúke
K ako kaluž slz na dievčenskej ruke
O ako obloha, čo sa vždy jagá, ligotá...

Enikö Bartóková **Moja dedinka**

Tu som sa narodila
Tu som od malička
Je to moja dedinka,
Malá, pekná, čistučká.

Je tu aj potôčik
A malý obchodík
Mám tu vrch Pipítku
Aj prvú stoličku.

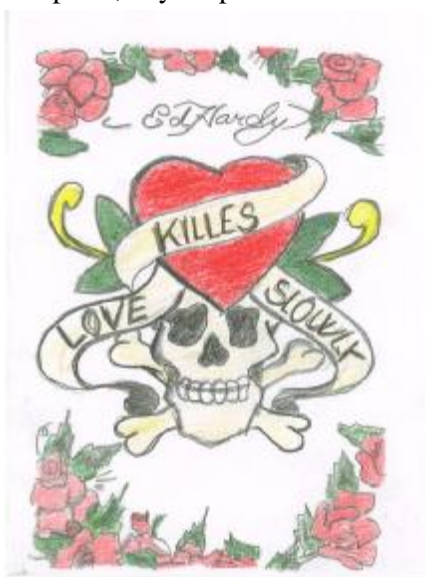
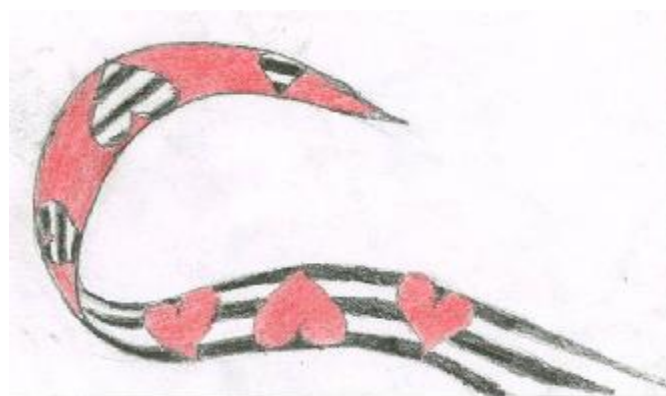
Teraz je nedeľa
Idem do nášho kostola
Takáto je Drnava
Moja malá dedinka

Veronika Trnečková Tortová vojna

Práve som na oslave,
Cítim sa však ako na poprave.
Majú tu koláče a cukríky,
Ja si skúšam na pomoc výkriky.
Všetko je tu také noblesné,
Slovo „snobstvo“ mi hlavou preblesne.
Uhladený chalan na mňa kričí:
„Hodina s karaoke sa práve blíži!“
Ja sa nenápadne šťastím dusím,
Nudný večer hudbou zadusím.
Prvé tóny ma však prekvapia nemilo!
Prečo sa to tým popom skazilo?
Už dvíham sa od stola a hudbu mením,
Deep Purple a tvár sa mi na šťastnú mení.
No niekto moju pieseň vypne,
Moja duša vtedy
po Smoke on the water veľmi lipne...
Ten chalan na mňa začne vrieskať :
„Čo si to dovoľuješ rockom
uši iných plieskať?!“
Vo mne sa už hnev veľmi nahromadí,
V ruke mám tortu – to ma veľmi pobaví.
Hádzem tortu do tváre jeho,
Vysmievam sa potom veľmi z neho!
No v tom začala s tortou vojna iná,
Verte či nie, nebola to moja vina!
Využila som nenápadne chvíľu svoju
A pustila som znova pieseň obľúbenú – moju.
V tej chvíli som veľké šťastie mala
A to preto, aby mi pri odchode dobrá melódia hrala.

kresby: Kinga Foldešová

Bernadeta Ambruzsová Obet' lásky

Keď ťa čakám vo dne, v noci,
sny mi blúdia, bohvie, kdesi
Večer sa mi prisnil strašný sen,
že už viackrát neprídeš sem!
Jediné, čo mi zostáva je bludná láska
a naša zabudnutá, radostná prechádzka.
Srdce, ktoré sa mi potuluje vo svete,
nedokáže zničiť ľudské obete!
Láska ma opustila jedným bleskom,
ale dúfam, že ma nájde veľkým treskom
Smútok, ktorý prežívam v tejto chvíli,
by už nemusel existovať v tvojom nebi!

Veselé vtípovisko

Manželský pár sa rozhodne na chvíľu uniknúť tuhej zime a stráviť týždeň na juhu pri mori. Z pracovných dôvodov sa stane, že manželka môže odletieť až o deň neskôr. Manžel odletí podľa plánu. Po príchode sa ubytuje v hotelovej izbe, vytiahne svoj laptop a ihneď posiela e-mail svojej manželke. Prítrafí sa mu však hlúpa chyba a pri zadávaní e-mailovej adresy vynechá jedno písmeno a e-mail sa tak dostane do e-mailovej schránky istej vdovy, ktorá práve odprevadila svojho muža do hrobu. Vdova si práve prezerá v počítači poštu, či jej neprišli nejaké sústrastné vyjadrenia od priateľov alebo známych... Vo chvíli, keď jej syn vstúpi do izby, žena už leží v bezvedomí na zemi. Zrak mu padne na monitor počítača, kde číta: Komu: Mojej opustenej manželke
Od: Tvojho muža, ktorý odišiel skôr
Vec: Dorazil som.

Najdrahšia, práve som v poriadku došiel. Už som sa tu celkom zabýval, a vidím, že je všetko pripravené na Tvoj zajtrajší príchod. Želám Ti šťastnú cestu a čakám ťa.

Lúbim ťa, Tvoj manžel.

P.S. Tu dole je čertovsky horúco!!!

Jeden študent si chcel v univerzitnej jedálni sadnúť na voľné miesto vedľa profesora, ale ten mu na to odvrkol: "Labuť nemôže byť priateľom svine." "No dobre, tak ja teda odletím," pohotovo zareagoval študent.

Profesora odpoveď urazila natoľko, že sa rozhodol študenta potopiť na skúške, a tak mu dal najt'ažšie otázky. Avšak študent na každú jednu otázku v teste odpovedal vyborne, a tak profesor, s túžbou študenta potopiť, mu položil poslednú otázku:

"Ideš po ceste a nájdeš dve vrecia, jedno plné zlata, v druhom rozum. Ktoré si vyberieš?"

"Vreca so zlatom predsa," odpovie začudovane študent.

"Ha, no ja by som bral druhé vreca," potešene reaguje profesor.

"No vidíte, pán profesor, každý si vyberie to, čo mu chýba," chytro odpovie študent. Profesor od zúrivosti schytí študentov test a vpíše: IDIOT

Študent bez toho, aby sa pozrel do indexu, poďakuje a odíde. O chvíľu sa však vráti s indexom v ruke a hovorí profesorovi: "Nehnevajte sa, pán profesor, podpísali ste sa mi, ale známku ste mi nenapísali."

Traja mŕtvi muži prídu odrazu pred nebeskú bránu a svätý Peter sa ich pýta ako umreli.

Prvý hovorí: - Raz som prišiel domov, do môjho bytu na 7. poschodí, a zbadal som na stole nedopité víno a v posteli ležala manželka nahá. Hneď mi bolo jasné, o čo ide, a tak som začal všetko prehľadávať. Nevedel som toho hajzla nikde nájsť, keď tu zrazu zbadám na balkóne prsty na zábradlí. Vyjdem na balkón a vidím ako tam tá sviňa visí. Zobral som kladivo a tresol som mu po nich celou silou. Ale dole niekto nechal starú posteľ, tak padol pekne do mäkka. A ešte mi aj kýval, tak som dotlačil chladničku na balkón a zhodil som ju na neho. A ako som sa vracal do bytu, potkol som sa a napichol na tú ostrú časť kladiva.

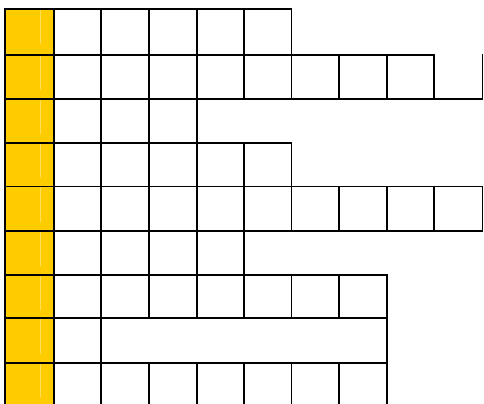
Na to reaguje druhý:

- Ja som polieval kvety na balkóne na 11. poschodí mojej bytovky.

Pri polievaní jedného vzdialenejšieho kvetináča som sa prevážil a prepadol cez zábradlie. Našťastie som sa zachytil na jednom poschodí, no tam ma tento debil zhodil. Dole som padol na starú posteľ, a keď som kýval, že som v poriadku, tak na mňa vyhodil 200-kilovú chladničku. A vtedy sa svätý Peter opýta tretieho: - A ty?

- No ja som si iba tak sedel nahý v chladničke a zrazu som len tu...

TAJNIČKA

1. Zdrobnenina toho, čo ti tečie z nosa
2. Sú tam samí blázni, a predsa to nie je naša škola
3. Shrek je...
4. Značka dopravného prostriedku H. Pottera
5. Bežíš ako o život na telesnej, len aby si to stihol do pípnutia
6. ÁNO na klávesnici
7. Plače to, smeje sa to, papá to, ciká to, a predsa to nežije. Núti ťa to byť mamkou
8. Teraz už aj s povrchom silk touch!

9. Keď papáš Aero, tak ich cítiš na jazyku.
Riešenie: Je to žlté, zlaté a žije to v mori

Dvojstránka made by:
 Kinga Földesová,
 Karolin Podešvová

kreslí:
 Veronika Trnečková

Tipy na leto

**Neviete čo v lete? Skúste ponuku CVČ.
Možno nájdete to pravé pre vás J**

CHORVÁTSKO

10 dňový rekreačný pobyt pri mori

TERMÍN: 3.7.- 12.7.2009

MIESTO: Chorvátsko- Biograd na Moru
kemping Soline

POPLATOK:

□ 283,81€ do 11.rokov /8.550,-Sk/

□ 289,79€ od 12- 17.rokov /8.730,-sk/

□ 297,26€ od 17.rokov /8.955,-sk/

INFO: Bc. Eva Cihajová

STAV: voľné miesta

CYKLOTURISTICKÝ LETNÝ TÁBOR

TERMÍN: 6.7 - 10.7.2009

Info: Bc. Š. Molnár

Stav: pre členov ZÚ

BUBLINKY NA CESTÁCH

*- so zameraním na šport, turistiku,
plávanie s dennou dochádzkou.*

PROGRAM: zručaniny Turnianského
hradu, Jasovská jaskyňa, Tornaľ-
kúpalisko, Rožňava- kúpalisko, 24-ka v
stanoch v CVČ a ďalšie prekvapenia

TERMÍN: 13.7 - 17.7.2009

INFO: Mgr. I. Hurajtová, Mgr. K.
Kohutiarová, Mgr. M. Hurajt

STAV: voľné miesta

VYŠNÉ RUŽBACHY

MIESTO: Vyšné Ružbachy a okolie

PROGRAM:

- termálne bazény, vonkajšie bazény
s atrakciami aj pre neplavcov, unikátny
prírodný kráter

- Červený kláštor

- Pieninský národný park, splavenie
prielomu Dunajca na pltiach

- turistika (náučné chodníky), bicyklovanie

- Staroľubovniansky hrad so skanzenom

TERMÍN: 19.7 - 24.7.2009

INFO: Mgr. I. Hurajtová, Mgr. K.
Kohutiarová, Mgr. M. Hurajt

POPLATOK: 104 €/os

STAV: voľné miesta

5 DŇOVÝ MESTSKÝ TÁBOR

Termín: 3.8.-7.8. 2009

Program: pre deti od 6 do 15 rokov
s dennou dochádzkou, zameraný na výlety
do okolia i zahraničia, kúpanie...

1. deň – Celodenný výlet do Spišskej

Novej Vsi kúpalisko

2. deň – Celodenný výlet Dedinky -
Geravy, Ranč pod ostrou skalou

3. deň – Kúpalisko Moldava nad Bodvou

4. deň – Výlet Košice

5. deň – Tiszaújváros MR /NUTNÝ PAS!/
POPLATOK: 65 € / 1.960 Sk

INFO: M. Kočíšová

STAV: voľné miesta

POBYTOVÝ PRE CYKLOTURISTOV

MIESTO: Chata pod Tureckou

TERMÍN: 3.8 - 7.8.2009

Info: Bc. Š. Molnár

Stav: pre členov ZÚ

TANEČNÉ LETO

TERMÍN: 10. – 14. august 2009

PROGRAM: Pobytový tábor na chate
Slanka zameraný na relax pri rôznych
štýloch tanca, turistike v krásnej prírode
Slovenského raja, kúpaní a mnohých
hrách...

POPLATOK: 75 €/2260 Sk

Info: Mgr. P. Bojko, Bc. E. Bučeková

Stav: voľné miesta

ZAPOJ SA AJ TY III

TERMÍN: 3.8 - 7.8.2009

PROGRAM: Letný tábor pre deti a
mládež zo sociálne znevýhodneného
prostredia.

Info: Mgr. K. Kohutiarová

Stav: voľné miesta

Zdroj: www.cvcroznavas.sk

Máte chuť na pár dní dobrej muziky a odviazania sa? Vybrali sme pre vás, na leto, pár skvelých festivalov.

Bažant Pohoda, 16.-18. júl, Trenčín

Trinásty ročník najväčšieho hudobného festivalu na Slovensku.

Viac info na: www.pohodafestival.sk

Hip Hop Jam, 10.-11. júl, Svojsice u Pardubic, ČR

Dvojdňový urban culture open air festival konaný na území Českej republiky. Silní a svieži headliner, špička domáceho a slovenského rapu.

Viac info: www.hiphopjam.cz

Festival Mlyn, 26.-27. jún, Kamenný Mlyn

12. ročník medzinárodného hudobného festivalu, ktorého krstným otcom je Wabi Daněk, sa každoročne uskutočňuje v prírodnom areáli uprostred borovicových lesov pri Malackách.

Viac info na: www.countrymlyn.sk

Lokal Life 2.0, 25. júl 2009, Kežmarok

Festival, na ktorom nebude chýbať rôznorodosť hudobných štýlov a na svoje si prídu aj milovníci umenia.

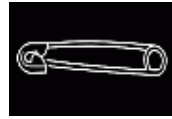
Viac info na web stránke: www.lokalife.sk

Minikvas, 21.-22. august, Modra

Hudobný festival konajúci sa po druhý krát na kúpalisku v Modre. Popri hudobných koncertov slovenských, českých a zahraničných kapiel sú pripravené aj rôzne atrakcie, ako čajovňa a premietanie filmov.

Viac info na stránke: www.minikvas.sk

Rachot, 27. jún, Roztoky

Šiesty ročník festivalu alternatívnej nekomerčnej hudby vo voľnej prírode v areáli hvezdárne Roztoky na východnom Slovensku.

Viac info na web stránke: www.rachot.sk

Rádio Expres Festival, 19.-20. jún, Bratislava

Festival na Zlatých pieskoch predstaví hviezdy slovenskej a českej pop music.

Viac info na web stránke: www.expres.sk/festival

Rock for People, 4.-6. júl, Hradec Králové, ČR

Český hudobný festival, na ktorom sa predstavia české, slovenské i zahraničné skupiny.

Viac info na: www.rockforpeople.cz

Summerbeach Rudava, 24.-26. júl, Malé Leváre

13. ročník najšportovejšieho letného hudobného festivalu na Slovensku

Viac info na web stránke: www.rudava.sk

Sziget Festival, 12.-17. august, Budapešť, HU

Najväčší hudobný festival v strednej Európe: programy, informácie o vstupenkách a cestovaní, praktické rady, reportáže, mapy, foto a video.

www.sziget.hu/festival_english

Dvojstránku z internetových zdrojov zostavila: M. Drgošová

